

Архивски број: 08-810/2
Дата: 27-11-2023

По претставката бр. 08 – 810/1 од 15.11.2023 година, поднесена од [REDACTED] од Скопје со живеалиште на [REDACTED] против судија од Управен суд - [REDACTED] и членови на Судски совет [REDACTED], Комисијата за спречување и заштита од дискриминација врз основа на член 21, став 1, точка 14 од Законот за спречување и заштита од дискриминација (Сл. Весник на РСМ бр. 258/2020) го донесе следниот

ЗАКЛУЧОК за отфрлање на претставка поради ненадлежност

СЕ ОТФРЛА претставката заведена под бр. 08 – 810/1 од 15.11.2023 година, поднесена од [REDACTED] против судија од [REDACTED], судијки од Виш управен суд [REDACTED] и членови на Судски совет [REDACTED] заради ненадлежност.

Образложение

На 15.11.2023 година до Комисијата за спречување и заштита од дискриминација беше доставена претставка, заведена под бр. 08 – 810/1, поднесена од [REDACTED] против судија од Управен суд [REDACTED] судијки од Виш управен суд [REDACTED] и членови на Судски совет [REDACTED].

Претставката е поднесена поради Пресуда У – 2 бр. 602/2019 од 24.10.2018 година на Управниот суд и Пресуда УЖ 1 бр. [REDACTED] на Вишиот управен суд, со кои според подносителот неправилно, погрешно и незаконски му е определен надоместот за одземено земјиште по Барање за денационализација. Подносителот тврди дека судот погрешно и неправилно ја утврдил зоната на која припаѓа предметната катастарска парцела и како резултат на тоа, бил оштететен при одмерување на надоместот за [REDACTED] ден. Оттука, подносителот смета дека е дискриминиран со ограничување на неговото право на законски определен надомест за одземеното земјиште во постапката за денационализација, на начин што нему му е нанесена штета со утврдување на помал надомест, за сметка на привилегирана, неоправдана корист на државата. Дискриминацијата според подносителот е сторена од страна на судијата во Управниот суд – [REDACTED] судијките во Вишиот управен суд – [REDACTED] Тоа го сториле со тоа што нееднакво го третирале во текот на постапката како граѓанин, во однос на државата, претендирајќи да го штитат државниот интерес, на сметка на игнорирање и непочитување на

материјалното право и правото на материјален надомест, кое согласно Законот за денационализација и подзаконските акти му припаѓа.

Незадоволен од таквата состојба, подносителот на претставката се обратил со претставка до Судскиот совет како надлежен орган за утврдување на одговорност од незаконито и неправилно судење на судиите, од каде побарал заштита од незаконито постапување на посочените судии при донесување на двете Пресуди. Одговорот кој го добил од Судскиот совет бил дека неговата претставка е неоснована, бидејќи Вишиот управен суд со Пресуда ја потврдил Пресудата на Управниот суд, со што според Судскиот совет Управниот суд донел законита и правилна одлука. Незадоволен од Известувањето на Судскиот совет, поднел претставка до [REDACTED] Судскиот совет – [REDACTED]. По конкретната претставка подносителот не добил одговор. Во претставката се наведува дека со таков однос и одговор, членовите на Судскиот совет го дискриминирале подносителот на претставката во правото на правично и законито судење, со тоа што Судскиот совет како орган се ставил во целосна заштита на судиите и нивна неказниност и покрај неговите укажувања за незаконито и несовесно постапување.

Подносителот на претставката врз основа на наведеното тврди дека е дискриминиран и бара од Комисијата за спречување и заштита од дискриминација да донесе акт за укажување на судските органи за повторување на судската постапка, казниност на судиите и надомест на предизвиканата штета.

По разгледувањето на претставката, констатираме дека адресираниот проблем не спаѓа во рамки на законските надлежности на Комисијата за спречување и заштита од дискриминација, предвидени во член 21 од Законот за спречување и заштита од дискриминација. Воедно, забранет е секој облик на влијание врз независноста, непристрасноста и самостојноста на судијата во вршење на судиската функција. Оттука, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација нема мандат да навлегува во постапувањето на судовите, да ја оценува работата на судиите во поединечни предмети, ниту да укажува за повторување на судска постапка и надомест на штета. Комисијата за спречување и заштита од дискриминација нема надлежност да упатува на одговорност на судии, ексклузивна надлежност во постапка за утврдување на одговорност на судија има Судскиот совет на Република Северна Македонија, која согласно член 62 од Законот за судскиот совет се поведува со **барање за поведување на постапка за утврдување на одговорност на судија**. Дополнително, доколку подносителот ги исполнува условите предвидени во член 82 од Законот за управни спорови¹ се охрабрува да вложи **вонреден правен лек – повторување на постапката**.

¹ (1) Постапката што со одлука на судот е завршена правосилно може, по предлог од странката, да се повтори, ако: 1) странката дознае за нови факти или најде или стекне можност да употреби нови докази врз основа на кои за странката можела да биде донесена поповолна одлука, доколку тие факти или докази

Согласно наведеното, Комисијата за спречување и заштита од дискриминација одлучи како во диспозитивот на овој заклучок и ја отфрли претставката со бр. 08 – 810/1 поради ненадлежност.

Скопје,
27.11.2023 година

Комисија за спречување и заштита од
дискриминација

Претседател на Комисијата

Игор Јадровски

Доставено до:

-

биле употребени во поранешната постапка; 2) Европскиот суд за човекови права со правосилна пресуда констатирал повреда на Европската конвенција за заштита на човековите права и основните слободи или донел одлука врз основа на еднострана изјава на државата за признавање на повреда на Европската конвенција за заштита на човековите права и основните слободи; 3) пресудата е заснована на претходно прашање кое надлежниот суд или друг јавен орган дополнително поинаку го решил во битните точки; 4) судската одлука е резултат на кривично дело сторено од судија или судски службеник; 5) судската одлука е заснована на фалсификувана исправа или во која е заверена неистинита содржина, или одлуката на судот се заснова на лажно сведочење на сведок, вештак или странка; 6) при донесувањето на одлуката учествувал судија кој според закон морал да биде изземен, односно кој со решение на судот бил изземен. 7) на заинтересираното лице не му била дадена можност да учествува во управниот спор.

(2) По предлогот за повторување на постапката решава судот што ја донел одлуката на која се однесува причината за повторување.

(3) Предлогот за повторување на постапката се поднесува до судот што ја донел одлуката во прв степен.

(4) Предлогот за повторување на постапката се поднесува во рок од 30 дена од денот кога странката дознала за причината за повторување, односно во рок од 90 дена од денот на правосилноста на пресудата на Европскиот суд за човекови права, односно донесувањето на одлуката на Европскиот суд за човекови права. Повторувањето не може да се предложи по основите од став (1) точки 1 и 5 на овој член по истекот на една година од правосилноста на пресудата.

(5) Во предлогот за повторување на постапката мора да се наведе особено: 1) ознака на пресудата или решението донесено во постапката чие повторување се бара, 2) законскиот основ од став (1) на овој член според кој се бара повторување, околностите од кои произлегува дека предлогот е поднесен во законскиот рок и доказите со кои се поткрепуваат наводите на предлагачот.